

מיתחת בני המ

חוף התכלת, הסמוך למדרונות המערביים של הכרמל, עמד שומם משיך שנים רבות. הוא נבנה כחוף-רחצה פרטי על-ידי הסוחר החיפאי-נוצרי, אמיל בוטאגי. אולם דומה כי בחירת המקום לא היתה מוצלחת: הסלעים התת-מימיים פצעו את רגלי הנתיחים, רחצים, אורחיהסוחר, והדגים הגדולים, ששוטטו ביניהם סחטו קריאות אימים מפי הגבירות הערביות והאנגליות.

אולם אין רעה בלי טובה: דווקא ריבוי הדגים והסלעים שהשט את החוף, הפך את חו לזירת תחרות הדייג התת-מימי הראשונה בישראל, שנערכה בשבוע שעבר. לתחרות מיוחדת במינה זאת קדמה חקירה ארוכה, מלאת מתיחות של אירגון ותכנון. את עול האירגון קיבלו על עצמם שלושה ספורטאים רבי-מרץ. שניים מהם, סגן מפקד משטרת חיפה, מקסים כהן ובעל דפוס חיפאי, יוחנן קרמן, היו טירונים גמורים באירגון תחרויות. אולם הם הודרכו על ידי נסיונו הרב של החבר השלישי, ריי פאהשניס ד"ר דוד גוטמן.

חברים לחוכבות

ספורט הדייג התת-מימי היה מוכר לגוטמן לא פחות ממערכות השיניים השונות הצומחות בפיותיהם של בני-אדם. הוא בילה שנים רבות בניצה, אשר בריביירה הצרפית — מרכז הדייג התת-מימי של אירופה כולה — היה חבר פעיל במועדון-הדייג. לאחר שהצליח גוטמן לעלות לישראל, לפי תוח מרפאה גדולה בחיפה, התחיל להקדיש את שעותיו הפנויות לספורט החביב עליו. אולם במהרה נוכח רופאהשניס כי היציאה לדייג ביחידות עלולה להיות משעשעת למדי. הוא התחיל לחפש חברים לחוכבות, גילה במהרה את יוחנן, מקסים ולו-רנצו קמפולה, מי שהיה הקונסול האיטלי-קי בחיפה, גיבש אותם לאגודת הדייג התת-מימי הראשונה בישראל.

לאחר זמן קמה גם אגודה שניה בנהריה, מיסודו של המציל המקומי, רודי, ושתי האגודות החלו לפעול להבאת ציוד מתי

אים. הצלחת הפעולה עלתה על כל המשוער. לא זו בלבד שבתי המסחר למכשירי ספורט החלו להביא ציוד מעולה מאמריקה, אלא גם בית-חרושת מקומי החל לייצר ציוד לדייג תת-מימי במתירים שווים לכל נפש.

אימונים ושיאים

השלב השני בפעילות שתי האגודות היה אימון חבריהן להכרת הדגים השונים והי שורצים בחופי-הארץ והשיטות השונות לצוד אותם.

סוגי הדגים החביבים ביותר על אמני הדייג התת-מימי הם שלושה:

- הצאורים — דגים גדולים ומגושמים, המסתתרים בין נקיקי-הסלעים, מהווים מטרות נוחות ביותר לרובים התת-מימיים.

- הסרגוסים המסתתרים במאורותיהם ומשאירים לדייג את המלאכה הקלה ביחס של הצצה מתור לחור, עד לגילוי הדג והיריה הקטלנית.

- המוסרים — דגים זריזים להפליא, אשר אין כל אפשרות לרדוף אחריהם. הדייג נאלץ לחכות עד אשר חולפת להקה הדגים על פניו ולקלוע בדג הקרוב ביותר.

שלב המבחן

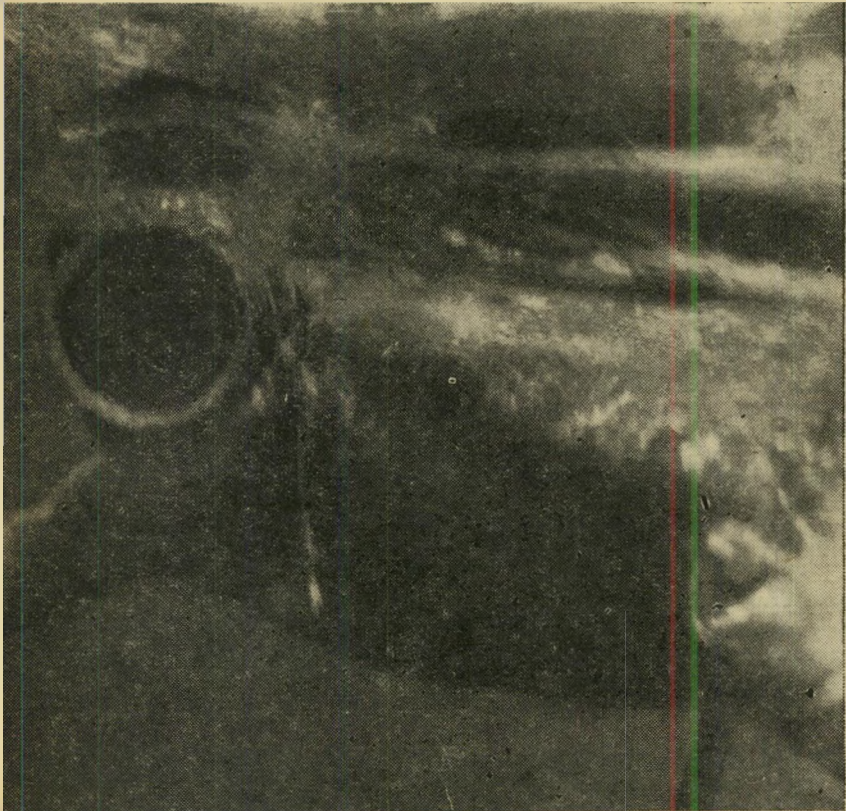
בעקבות שלב-האימונים בא השלב השלישי והמכריע. נוצר צורך לכנס את כל חובבי הדייג התת-מימי בארץ, לבחון את יכולתם, להוכיח כי הספורט החדש היכה שורשים עמוקים בקרקע הים הישראלי. הדרך לעשות זאת היתה רק אחת: לארגן תחרות ארצית על אליפות ישראל בדייג תת-מימי. המודעות הגדולות שפורסמו על-ידי שתי האגודות בעתונות הביאו אל חוף התכלת 38 מתחרים מכל קצות-הארץ. אולם לאחר הבדיקות הקפדניות, שנערכו על-ידי שלושה רופאים, נותרו במקום 34 דייגים שישארו את עיניהם אל תואר האליפות, אל הגביעים, ואל הפרסים, שכללו ציוד-דייג רב-ערך.

בשבוע שעבר נאספו חובבי הספורט הימי מכל הארץ, זרמו למאות לעבר אחד מחופי-הרחצה, המקובלים פחות על יושבי-חיפה — חוף התכלת. הם באו לחזות בחנוכתו של ספורט ימי חדש בישראל, אזלי סוג הספורט המרתק ביותר: דייג תת-מימי.

הדייג התת-מימי שיושג לראשונה בחוף החולי החמים של פלורידה, ארצות-הברית. תחילה היו הספורטאים החובבים יורדים אל מתחת למים, כשהם מצוידים במסכות-המצן פרימיטיביות. אך לב לאחר מלחמת-העולם השנייה הוחלפו המסכות בצינורות נשימה — שנורקלים.

השיכולים הטכניים גרמו להפצת הספורט החדש לכל רחבי העולם. בריבוייה הצרפתית, באיי האוקיאנוס השקט, ליד חופי אפריקה — בכל מי-קום החלו שחיינים לצנוק אל מתחת למשטח הים-זולתי-ירקרק, לרדוף אחרי הדגים הצבעוניים כש-

הם המזשים בכירונים וראל לא נסחפה בקלחת הוא רק נחלת מועטים רק עתה, כאשר צללו יצאו לבקש את שללם כוסים איזוב, הפך הדייג עיר של ענפי-הספורט ה-ממבטיהם הנלהבים של אחרי התחרות היתה בו והוא יהפוך לאח בכור. איתו יום היה לא רק מימי הוא היה גם יומי יחד עם המתחרים דויטש, הפעיל את מצו בפני מים, הביא למחר הזה את התצלומים הו-פורסמו בעתונות הישר-

צינור הנשימה — השנורקל — בולט כל הזמן מעל פני המים, מאפשר ומחפש את שללו. השנורקל הומצא על-ידי הגרמנים, אך צורות פרימ

